

ที่ พณ 0502/4199

กระทรวงพาณิชย์

44/100 ถนน นนทบุรี 1 ต.บางกระสอ

อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

๒๒ พฤศจิกายน 2549

เรื่อง ยื่นยื่นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ นร 0503/3998 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2549

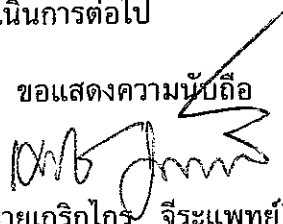
- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่..) พ.ศ. จำนวน 100 ชุด
 2. บันทึกหลักการและเหตุผล พร้อมร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่..) พ.ศ. จำนวน 100 ชุด
 3. ตารางเปรียบเทียบ จำนวน 100 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่..) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแก่กระทรวงพาณิชย์ เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2549 และให้กระทรวงพาณิชย์พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง หากประสงค์จะให้สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป ให้ยื่นยันและเสนอเรื่องไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อคณะกรรมการชุดใหม่เข้าบริหารราชการแผ่นดินแล้ว นั้น

กระทรวงพาณิชย์ ได้พิจารณาแล้ว ขอยื่นยื่นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่..) พ.ศ. จึงได้จัดส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จำนวน 100 ชุด มาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกริกไกร จีระแพทย์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมการประกันภัย

โทร. 0-2547-4998

โทรสาร. 0-2547-4588

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๓๗๗๑ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการประกันภัย) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถ” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” เพื่อขยายความคุ้มครองให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) ยกเลิกบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเครื่องหมายแสดงการจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถทั้งหมด โดยให้เจ้าของรถเก็บสำเนาภาพถ่ายกรมธรรม์ประกันภัยไว้ที่รถแทนการมีเครื่องหมายที่ถูยกยกเลิก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

(๓) กำหนดให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกตรวจสอบการจัดให้มีการประกันความเสียหายตามร่างพระราชบัญญัตินี้ก่อนจึงจะรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษีประจำปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดหลักเกณฑ์ในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

(๕) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ โดยกำหนดอายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องของนายทะเบียน และกำหนดให้สำนักงานกองทุนฯ อาจจัดสรร

ดอกผลของเงินกองทุนมาเป็นค่าใช้จ่ายได้ จากเดิมที่กำหนดให้จัดสรรจากเงินกองทุนได้ไม่เกินร้อยละสิบของดอกผลของเงินกองทุนต่อปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๔)

(๖) แก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิไล่เบี้ยในกรณีที่มีความเสียหายเกิดจากบุคคลภายนอก หรือจากการทุจริตหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)

(๗) กำหนดให้ผู้ประสภภัยใช้สำเนาบันทึกประจำวันเป็นหลักฐานในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๕)

(๘) กำหนดให้ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายก่อนการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ ยังคงมีความผิดต่อไปแม้จะได้ยกเลิกบทกำหนดโทษเกี่ยวกับเครื่องหมายแล้ว (ร่างเดิมมาตรา ๒๒)

(๙) กำหนดบทเฉพาะกาล และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมในสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถ” และ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” เพื่อปรับปรุงความหมายให้ครอบคลุมวัตถุประสงฆ์ที่จะให้ความคุ้มครอง (ร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) ตัดนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” รวมทั้งบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเครื่องหมายออกทั้งหมด เนื่องจากโดยหลักการของกระทรวงพาณิชย์ได้ยกเลิกการใช้เครื่องหมายแสดงการมีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสภภัยจากรถ โดยให้เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถแสดงหลักฐานการมีประกันความเสียหายอื่นแทนได้

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในการกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสภภัยจากเงินกองทุน เนื่องจากถ้อยคำตามกฎหมายปัจจุบันที่ว่า “เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย” นั้น ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติว่าจะต้องมีการพิสูจน์ความรับผิดชอบก่อนว่าเจ้าของรถคันใดเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายจึงจะขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนได้ (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่ให้นายทะเบียนเรียกเงินค่าเสียหายเบื้องต้นและเงินเพิ่มเติมจากเจ้าของรถหรือบริษัทที่ไม่จ่ายหรือจ่ายค่าเสียหายไม่ครบจำนวน โดยให้การเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด นอกจากนี้ ได้ตัดบทบัญญัติเรื่องอายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องของนายทะเบียนตามร่างที่กระทรวงพาณิชย์เสนอออก เนื่องจากอายุความย่อมเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ อีกทั้งในปัจจุบันได้มีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองใช้บังคับอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดบทบัญญัติเรื่องอายุความไว้ (ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

(๕) ตัดอายุความในการใช้สิทธิไล่เบี้ยของบริษัทหรือสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยหรือหน่วยงานหรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ ออก โดยให้อายุความในการใช้สิทธิดังกล่าวเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๓๑)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินกองทุนของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย จากเดิมที่กระทรวงพาณิชย์เสนอปรับปรุงร่างมาตรา ๓๔ ทั้งมาตรา เป็นเพียงการแก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๓๔ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้กฎหมายลำดับรองที่ออกตามวรรคอื่นของมาตรา ๓๔ ต้องถูกยกเลิกไปด้วย (ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๗) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

(๘) ตัดบทบัญญัติที่ให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเครื่องหมายก่อนการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ยังคงมีความผิดต่อไปแม้จะได้ยกเลิกบทกำหนดโทษเกี่ยวกับเครื่องหมายแล้ว เนื่องจากเป็นการขัดต่อหลักการเรื่องความรับผิดชอบของบุคคลตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและประมวลกฎหมายอาญา (ร่างเดิมมาตรา ๒๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๔๘

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๕๕๑/๒๕๔๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “รถ” และบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น”
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๒) ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” และยกเลิกลักษณะและวิธีการ
ในการใช้เครื่องหมายแสดงการมีประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถ รวมทั้ง
บทกำหนดโทษที่เกี่ยวกับเครื่องหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓
มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ และยกเลิกมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓)

(๓) กำหนดให้บริษัทมีหน้าที่รายงานการรับประกันความเสียหายและ
แจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ก่อนครบกำหนดต่อนายทะเบียน (เพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๑๐
และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓)

(๔) กำหนดให้เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถต้องเก็บหลักฐานแสดงการมีประกัน
ความเสียหายไว้และพร้อมแสดงหลักฐานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒)

(๕) กำหนดให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วย
การขนส่งทางบกตรวจสอบการมีประกันความเสียหายก่อนรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษี
รถยนต์ประจำปี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)

(๖) กำหนดกรณีที่ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนให้แก่ผู้ประสบภัย
และให้ใช้สำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนเป็นหลักฐานในการขอรับค่าเสียหาย
เบื้องต้นได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๕)

(๗) กำหนดกรณีที่ให้นายทะเบียนเรียกค่าเสียหายเบื้องต้นคืนจากเจ้าของรถ
หรือบริษัท รวมทั้งการเรียกเงินเพิ่ม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

(๘) ยกเลิกการกำหนดอายุความในการใช้สิทธิไต่เบี่ยของบริษัทหรือสำนักงาน
กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยหรือหน่วยงานหรือเจ้าของรถตามมาตรา ๘ (ยกเลิกวรรคสองของ
มาตรา ๓๑)

(๙) กำหนดให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรรดอกผลของเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔)

(๑๐) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันปรากฏว่ามีผู้ประสบภัยจากรถบางประเภทที่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้ผู้ประสบภัยไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันท่วงที นอกจากนี้ ยังมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับหลักฐานการมีประกันความเสียหาย การแจ้งการบอกเลิกกรมธรรม์ การจ่ายเงินกองทุน การจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนและการเรียกค่าเสียหายเบื้องต้นคืน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “รถ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์รื้อทหารตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์รื้อทหาร และหมายความรวมถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ รวมทั้งค่าเสียหาย และค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ทั้งนี้ ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

“ให้บริษัทรายงานการรับประกันความเสียหายตามวรรคหนึ่งต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถต้องเก็บรักษาหลักฐานแสดงการรับประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ ไว้ให้พร้อมที่จะแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ตลอดเวลาที่ใช้รถ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดการคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ

การแจ้งการบอกเลิก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ในการรับจดทะเบียนรถยนต์หรือการรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบว่ามีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ แล้วจึงจะรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีได้”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยจากรถในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน

(๑) รถนั้นมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ และเจ้าของรถไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน

(๒) รถนั้นมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถในขณะที่เกิดเหตุ เพราะถูกยักยอก ฉ้อโกง การโจก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และได้มีการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

(๓) รถนั้นไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถและมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙

(๔) รถนั้นมีผู้ขับหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่าความเสียหายเกิดจากรถคันใด

(๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ

(๖) รถตามมาตรา ๘ ที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๕) แล้วแต่กรณี หรือกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ (๓) หรือ (๔) เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามมาตรา ๒๕ แล้ว ให้นายทะเบียนเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัทแล้วแต่กรณี รวมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหาก เว้นแต่กรณีที่ความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓ (๔) และเจ้าของรถหรือบริษัทไม่ทราบถึงเหตุนั้นโดยสุจริต นายทะเบียนอาจงดหรือลดเงินเพิ่มลงได้

หลักเกณฑ์ในการเรียกเงินคืน การงดและลดเงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรรดอกผลของเงินกองทุน
เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อมีการผิดตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้นและผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับ
ค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายหรือบริษัทได้ ให้สำนักงาน
กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุนเมื่อผู้ประสบภัย
ได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ ทวิ หรือ
มาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ เจ้าของรถหรือผู้เช่ารถผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ หรือบริษัทใด
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามความ
ในมาตรา ๑๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ผู้ใดยื่นคำขอรับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริต หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๐ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

มาตรา ๒๑ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙)

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
พระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	ร่าง พระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย การคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้ มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์รททตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์รทท และหมายความรวมถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”	 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “รถ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “รถ” หมายความว่า รถตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ รถตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก รถยนต์รททตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์รทท และหมายความรวมถึงรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”	ยานพาหนะบางชนิดไม่อยู่ในความหมายของคำว่า “รถ” ตามบทนิยามเดิม ทำให้ผู้ประสบภัยจากยานพาหนะชนิดนั้นๆ ไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ จึงต้องขยายบทนิยามให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ในกรณีความเสียหายต่อร่างกาย หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาลและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้ประสบภัย และในกรณีความเสียหายต่อชีวิต หมายความว่า ค่าปลงศพ และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการจัดการศพผู้ประสบภัย ซึ่งถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “เครื่องหมาย” หมายความว่า เครื่องหมายแสดงว่ามีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยจากรถตามพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๑๐ บริษัทต้องรับประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดย	มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ค่าเสียหายเบื้องต้น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ รวมทั้งค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ทั้งนี้ ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง” มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ “ให้บริษัทรายงานการรับประกันความเสียหายตามวรรคหนึ่งต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”	เพื่อขยายความคุ้มครองในการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย กระทรวงพาณิชย์ยกเลิกหลักการในการใช้ “เครื่องหมาย” ตามกฎหมายปัจจุบัน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของกองทุน และลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บหลักฐาน กำหนดหน้าที่เพิ่มเติมให้บริษัทรายงานการรับประกันความเสียหายต่อนายทะเบียน เพื่อประโยชน์ในการควบคุมทางทะเบียน

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
คำแนะนำของคณะกรรมการ ประกาศดังกล่าวจะกำหนดให้ข้อความในกรมธรรม์ประกันภัยหรืออัตราเบี้ยประกันภัยแตกต่างกันตามชนิด ประเภทหรือขนาดของรถ หรือลักษณะของผู้เอาประกันภัยก็ได้ มาตรา ๑๒ ให้นายทะเบียนจัดทำเครื่องหมายส่งให้บริษัทเพื่อมอบให้แก่เจ้าของรถที่ได้จัดให้มีการประกันความเสียหายกับบริษัทตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ แล้วเจ้าของรถต้องติดเครื่องหมายไว้ที่รถ ลักษณะของเครื่องหมายและวิธีการติดเครื่องหมายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดความคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ และเจ้าของรถต้องส่งคืนเครื่องหมายตามมาตรา ๑๒ ให้แก่นายทะเบียนหรือทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้ การแจ้งการบอกเลิกและการส่งคืนเครื่องหมายหรือการทำให้เครื่องหมายนั้นใช้ต่อไปไม่ได้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๒ เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถต้องเก็บรักษาหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ ไว้ให้พร้อมที่จะแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ตลอดเวลาที่ใช้รถ มาตรา ๑๓ ในกรณีที่บริษัทหรือเจ้าของรถบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยก่อนครบกำหนดการคุ้มครองไม่ว่าด้วยเหตุใด บริษัทต้องแจ้งการบอกเลิกนั้นให้นายทะเบียนทราบ การแจ้งการบอกเลิก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”	เพื่อรองรับหลักการในการยกเลิก “เครื่องหมาย” โดยให้เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถมีหน้าที่ต้องเก็บรักษาหลักฐานแสดงการมีประกันความเสียหาย แทนการติดเครื่องหมายไว้ที่รถตามกฎหมายปัจจุบัน และในกรณีที่มีการยกเลิกการประกันความเสียหาย ให้บริษัทมีหน้าที่แจ้งการบอกเลิกนั้นต่อนายทะเบียนเพื่อทราบด้วย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๑๙ ในการรับจดทะเบียนรถยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าว ตรวจสอบการได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ ก่อนจะรับจดทะเบียนด้วย มาตรา ๒๓ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน (๑) เจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ และเจ้าของรถไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน (๒) ขณะเกิดเหตุ รถที่ก่อให้เกิดความเสียหายมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถเพราะเหตุที่รถนั้นได้ถูกยกยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และเจ้าของรถได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน	มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๙ ในการรับจดทะเบียนรถยนต์หรือการรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์และกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ให้นายทะเบียนตามกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบว่ามีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ แล้ว จึงจะรับจดทะเบียนรถยนต์หรือรับชำระภาษีรถยนต์ประจำปีได้” มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๓ ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยจากรถในกรณีดังต่อไปนี้ ให้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากเงินกองทุน (๑) รถนั้นมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๙ และเจ้าของรถไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย หรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน (๒) รถนั้นมิได้อยู่ในความครอบครองของเจ้าของรถในขณะที่เกิดเหตุเพราะถูกยกยอก ฉ้อโกง กรรโชก ลักทรัพย์ ริดเอาทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ และได้มีการร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน	เพื่อรองรับการปฏิบัติในปัจจุบัน จึงให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ตรวจสอบมีการประกันความเสียหายก่อนชำระภาษีรถยนต์ประจำปีด้วย เพื่อแก้ปัญหาการตีความกฎหมายที่ต้องมีการพิสูจน์ความรับผิดว่า รถคันใดเป็นรถคันที่ก่อให้เกิดความเสียหาย จึงจะจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นจากเงินกองทุนได้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
(๓) ไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหาย และรถนั้นไม่มีการประกันภัยกับบริษัท (๔) มีความเสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัย และรถคันที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้นหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่ารถคันใดก่อให้เกิดความเสียหาย (๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตาม มาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ (๖) ความเสียหายที่เกิดแก่ผู้ประสบภัยนั้นเกิดจากรถตามมาตรา ๘ ที่ไม่ได้เอาประกันตามมาตรา ๗ มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัท ไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตาม มาตรา ๒๓ (๑) หรือ มาตรา ๒๓ (๕) แล้วแต่กรณี เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไปตาม มาตรา ๒๕ แล้ว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปนั้นคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัท แล้วแต่กรณี และเจ้าของรถหรือบริษัทจะต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจากกองทุนสงเคราะห์	(๓) รถนั้นไม่มีผู้แสดงตนเป็นเจ้าของรถและมิได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗ หรือ มาตรา ๘ (๔) รถนั้นมีผู้ขับหลบหนีไปหรือไม่อาจทราบได้ว่าความเสียหายเกิดจากรถคันใด (๕) บริษัทไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตาม มาตรา ๒๐ ให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวน หรือ (๖) รถตามมาตรา ๘ ที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายตามมาตรา ๗” มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าของรถหรือบริษัท ไม่จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยหรือจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยไม่ครบจำนวนตาม มาตรา ๒๓(๑) หรือ (๕) แล้วแต่กรณี หรือกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓(๓) หรือ (๔) เมื่อสำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยได้จ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยตามมาตรา ๒๕ แล้ว ให้นายทะเบียนเรียกเงินตามจำนวนที่ได้จ่ายไปคืนจากเจ้าของรถหรือบริษัท แล้วแต่กรณี รวมทั้งเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบของจำนวนค่าเสียหายเบื้องต้นที่จ่ายจาก	เพื่อให้การเรียกคืนค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นไปอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม จึงได้เพิ่มเหตุที่จะเรียกเงินคืนได้ โดยให้มีการลดหย่อนหรือยกเว้นได้ในบางกรณี ทั้งนี้ กำหนดให้การเรียกเงินคืน การงด และลดเงินเพิ่มต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ - พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
กองทุนอีกต่างหาก ให้เจ้าของรถหรือบริษัทจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น คืนกองทุนพร้อมด้วยเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งตามคำสั่งของ นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง มาตรา ๓๑ ๑๑๑ ๑๑๑ การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ต้องกระทำภายใน หนึ่งปีนับแต่วันรู้ตัวผู้ซึ่งต้องรับผิดชอบ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ห้าปีนับแต่วันที่ได้อำนาจเงินค่าสินไหมทดแทนตามหมวดนี้ ให้แก่ผู้ประสบภัย มาตรา ๓๔ ๑๑๑ ๑๑๑ สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยอาจจัดสรร เงินกองทุนไม่เกินร้อยละสิบของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของ สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย ๑๑๑ ๑๑๑	กองทุนส่งเข้าสมทบกองทุนอีกต่างหาก เว้นแต่กรณีที่ความ เสียหายเกิดแก่ผู้ประสบภัยเพราะเหตุตามมาตรา ๒๓(๔) และเจ้าของรถหรือบริษัทไม่ทราบดีถึงเหตุนั้นโดยสุจริต นายทะเบียนอาจลดหรือลดเงินเพิ่มลงได้ หลักเกณฑ์ในการเรียกเงินคืน การงดและลด เงินเพิ่ม ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด” มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของ มาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัย อาจจัดสรรดอกผลของเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ในการบริหารงานและค่าใช้จ่ายอื่นของสำนักงานกองทุน ทดแทนผู้ประสบภัย”	เพื่อให้อายุความในการใช้สิทธิไล่เบี้ยเป็น เช่นเดียวกับคดีแพ่งทั่วไป เพื่อให้การบริหารกองทุนมีความคล่องตัวมาก ยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๓๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้น และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือบริษัทได้ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุน เมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันในคดีของพนักงานสอบสวนมาแสดง พร้อมกับการยื่นคำขอ ฯลฯ ฯลฯ มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๐ ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาท ถึงสองแสนห้าหมื่นบาท	มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ มาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๒๓ เกิดขึ้น และผู้ประสบภัยไม่อาจขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจากเจ้าของรถที่มีได้จัดให้มีการประกันความเสียหายหรือบริษัทได้ให้สำนักงานกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยจากกองทุนเมื่อผู้ประสบภัยได้นำหลักฐานสำเนาบันทึกประจำวันของพนักงานสอบสวนมาแสดงพร้อมกับการยื่นคำขอ” มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๘ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๐ ทวิ หรือมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท” มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	เพื่อให้การขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นของผู้ประสบภัยเป็นไปโดยสะดวกยิ่งขึ้น เพิ่มความรับผิดชอบของบริษัทกรณีไม่จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนฯ โดยนอกจากจะต้องเสียเงินเพิ่มตาม มาตรา ๓๖ ทวิ แล้ว ก็ควรให้มีโทษปรับด้วย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๕๐ เจ้าของรถผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๒ วรรคสอง หรือบริษัท หรือเจ้าของรถไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท มาตรา ๕๑ ผู้ใดปลอมเครื่องหมาย ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาท ถึงหนึ่งแสนบาท มาตรา ๕๒ ผู้ใดติดหรือแสดงเครื่องหมายอันเกิด จากการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ กับรถคันหนึ่งคันใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๑ ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้กระทำ ความผิดตามมาตรา ๕๑ ให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่กระหนเดียว มาตรา ๕๓ เจ้าของรถผู้ใดติดหรือแสดง เครื่องหมายที่ต้องส่งคืนต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท	“มาตรา ๕๐ เจ้าของรถหรือผู้ใช้รถผู้ใดไม่ปฏิบัติ ตามมาตรา ๑๒ หรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท” มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๕๑ บริษัทใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืน ประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๑๔ วรรคสอง ต้อง ระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท” มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๒ แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	เพื่อรองรับกับการแก้ไขมาตรา ๑๒ และ มาตรา ๑๓ ปัจจุบันยังไม่มีบทกำหนดโทษในกรณีที่บริษัท ไม่จ่ายค่าสินไหมทดแทนนอกเหนือจากค่าเสียหายเบื้องต้น จึงต้องเพิ่มเติมให้ครบถ้วน เนื่องจากได้ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับ “เครื่องหมาย” ในพระราชบัญญัติแล้วทั้งหมด จึงต้องยกเลิกบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องด้วย

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
มาตรา ๔๔ บริษัทใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถ หรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึง ห้าหมื่นบาท มาตรา ๔๕ ผู้ประสบภัยผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ ค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัตินี้โดยทุจริต หรือ แสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อขอรับค่าเสียหายเบื้องต้น ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”	“มาตรา ๔๔ บริษัทใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๐ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ หรือเจ้าของรถหรือบริษัทใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท” มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๔๕ ผู้ใดยื่นคำขอรับชดใช้ค่าเสียหาย เบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยทุจริต หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จเพื่อขอรับ ค่าเสียหายเบื้องต้นหรือค่าสินไหมทดแทนตาม พระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” มาตรา ๒๐ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายเบื้องต้นหรือ ค่าสินไหมทดแทนที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมีอยู่ต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้อำนาจแห่ง วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น มาตรา ๒๑ บรรดาบทบัญญัติที่ออกตามความ ในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจาก รถ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้	เพื่อให้มีบทกำหนดโทษในกรณีที่บริษัทมักจะ เรียกเอกสารหลักฐานในการขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นจาก ผู้ประสบภัยเกินกว่าที่ได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตาม ความในมาตรา ๒๐ ซึ่งเป็นการสร้างภาระแก่ผู้ประสบภัย เพื่อให้บทกำหนดโทษครอบคลุมถึงบุคคลอื่น นอกเหนือจากผู้ประสบภัยที่มาขอรับค่าเสียหายเบื้องต้นหรือ ค่าสินไหมทดแทนโดยทุจริตหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ เพื่อรองรับสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายของบุคคล ที่มีอยู่ตามกฎหมายปัจจุบันไม่ให้ถูกกระทบกระเทือน จากการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕	พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการขอแก้ไข
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ อานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี	เพื่อรองรับกฎหมายลำดับรองที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพื่อให้มีความต่อเนื่องและให้การปฏิบัติตามกฎหมายดำเนินต่อไปได้ จนกว่าจะได้มีการประกาศของนายทะเบียนมาใช้บังคับ